

עין משפט
נר מצוה

ג א ב מיי פיי מהל
עדות הלי ד סמג
זין ירד טוש"ע ח"מ סי'
אלפס ס"ג רב אלפס
אגהדרין פ"ג דף רסא':
ד טוש"ע ח"מ סי'
קלח סעיף א:
ה טוש"ע ח"מ סי' כג
ס"ג ע"י דהיינו אס
ן עדים שלקח ממון
חזירין:
ו טוש"ע ס"ד:
ז שם כהנ"ה:

רבינו חננאל

בדין. ש"מ דאפילו
דלכ"א דררא דמדינא
יניחו ויהי לך בדין
ועתה (6) מזיב
אמר שבעת היסט. הא
אמר ב' יהודה סתם
עה פסול ברועה בהמות
לן משום דמריעה אותו
שדות ב' אדם סתם
עה בהמות אחרים חזקה
אמר חוטא ולן לו.
ע"ג דאמר ר' זורא א'
תא לדר' חייא קמייא
ת לן למרי דרמאי
אמר דהא אשכחן כ'
א' גזונא בחלת' פ'
מריא ת אשטו שאמרי
איתא לדרב האנ
מר ב' דאמר יכולה
שהאמר לבכלה אכר
וונת ואמי ערשה וכו'
ומריה דהרביס שחזא.

וּתְקַנְתָּא חֲתַנְתָּא וּמִמּוֹךְ שֶׁל
הֵכָּה כַּדְפִּי־שִׁישִׁי: עַל
דְּלֵב דַּעַת בִּזְדִּי מַשְׁבִּיעֵן אוֹתוֹ מִ"מ לֵב
מִשְׁתַּמֵּעַ שְׁחִיָּה שְׁלוֹ: וְיִמָּא שְׁבִי
נִגְס פִּרְיָן לֵב חִישִׁי לִשְׁבֻעַת שׁוֹ:
בְּוֹלָה שְׁלִי וְדַבְרִיבִים בּוֹ: אֵל עַל
גַּב דִּקְאָמֵר כּוֹלֵה שְׁלִי:
מִשְׁתַּבֵּעַ שְׁחִיָּה שְׁלו שְׁמַר עַל לִיבִיבִי:
דְּחִשִׁי אִמְמוּנָא לֹא חֲשִׁיד
אֲשִׁבּוּעָתָא. נִרְאָה

והיינו טעמא משום לשבועה חמורה
דכתיבא ביומא (דף פו.) ובשבועות
(דף נט.) שהעולם מודעו על לא תשא
וא"ת א"כ אמאי גזין פסול לשבועה
אמר שכנגדו נשבע וטוטל וי"ל גזרין
אלא פסול לשבועה אלא משום
וילעיות הוא דפסול מדאורייתא משום
אלא תשא רשע עד ו"מ בסי' ה"ד
יהודה חסיד הא דחשיד אממונא כשר
לשבועה משום דשמה ע"י שבועה
יפרוש מגול אכל גזין ודאי כמו
שנמנחם אינו פורש ה"ה משבועה ולא
קשה מההוא רעיא דאסחידו ציה
דאכל (ה) מניייהו אמאי פסול דבהק
מחרי דאכל כריך לשלם ומהשאר יפרוש
על ידי שבועה דמה שהוא משלם עד
דעייס איין זה השבח מעליה דעל
דכחו משלם והיינו טעמא דכופר
בפקדון פסול לעדות:

[illegible]

ור"ל דאפי' בטוען אין לך
די ג"כ חייב היסטת וכל"ק
דרכ נחמן בשבועות מ'.
נראה דל"ל הוה נקיט ליה
בידיה או הוה ידע וכו'.

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

וּתְקַנְתָּ רַתְקַנְתָּ. וּמִחוּךְ שִׁחְיוֹ יִכּוֹל לִשְׁבַע מִשְׁנֵה לֶחֶם שִׁיךְ
הֵכָּה כְּדַפְרִישֵׁת: **עַל** דְּרֵית יֵיה מִשְׁתַּבֵּעַ בּוֹ. וְשִׁעִיג
דַּעַל דַּעַת בִּז"ר מִשְׁבִּיעִין אוֹתוֹ מ"מ לֹא הוּ"ל לְתַקֵּן שְׂבוּעָה בְּלִשׁוֹן דְּלֹא
מִשְׁמַטֵּמַּע שִׁחְלִיה שְׁלוֹ: **וְיִנְיָמָא** שְׂבוּעָה שְׂבוּעָה שִׁלִּי: לְרַבְּנָן דְּבִין

(ו)תקנתא לתקנתא לא עבדינן תיפוק ליה
 דהוה ליה רועה ^א ואמר רב יהודה *סתם
 רועה פסול לא קשיא ^ב דהא ידידיה הא דעלמא
 דאי לא תימא הכי אנן חיותא לרועה היכי
 ממסרינן והא כתיב ^י לפני עור לא תתן מכשול
 אלא ^א חזקה אין אדם חוטא ולא לו: זה ישבוע
 שאין לו בה פחות מחציה [וכו]: על דאית
 ליה משתבע או על דלית ליה משתבע אמר
 רב הונא ^ב דאמר שבועה שיש לי בה ואין
 לי בה פחות מחציה ונימא שבועה שכולה
 ששלי ומי יהיבין ליה כולה ונימא שבועה
 ששחציה שלי מרע ליה לדיבוריה השתא נמי
 מרע ליה לדיבוריה דאמר כולה שלי
 ולדברייכם שבועה שיש לי בה ואין לי בה
 פחות מחציה וכי מאחר שזה תפוס ועומד
 וזהו תפוס ועומד שבועה זו למה ^א אמר ר'
 יוחנן שבועה זו תקנת חכמים היא שלא יהא
 ככל אחד ואחד הולך ותוקף במליתו של
 חבירו ואומר שלי הוא ונימא מינו דחשיד
 אממונא חשיד נמי אשבועתא ילא אמרינן
 מינו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא דאי
 לא תימא הכי האי דאמר רחמנא מודה מקצת
 הטענה ישבע נימא מינו דחשיד אממונא
 חשיד אשבועתא התם אשתמוטי קא
 משתמיט ליה ^א כדרב תדע ^א דאמר רב אידי
 בר אבין אמר רב חסדא הכופר במלוה כשר
 לעדות בפקדון פסול לעדות אלא הא
^א דתני רמי בר חמא ארבעה שומרין צריכין
 ככפירה במקצת והוראה במקצת שומר חנם
 וההשואל נושא שכר והשוכר נימא מינו
 דחשיד אממונא חשיד אשבועתא התם נמי
 אשתמוטי קא משתמיט סבר משכחנא לגנב
 ותפיסנא ליה א"נ משכחנא ליה באגם
 ומייתנא ליה אי הכי הכופר בפקדון אמאי
 פסול לעדות נימא אשתמוטי קא משתמיט
 סבר עד דבחסנא ומשכחנא ליה ^א כי אמרינן
 הכופר בפקדון פסול לעדות כגון דאתו סהדי
 ואסהידו ביה דההיא שעתא איתיה לפקדון
 בביתיה והוה ידע א"נ דהוה נקוט ליה
 בידיה אלא הא ^א דאמר רב הונא משביעין
 אותו שבועה שאינה ברשותו נימא מינו
 דחשיד אממונא חשיד אשבועתא התם
 נמי מורה ואמר דמי קא יהבנא ליה
 אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא והא
 קא עבר על לאו ^א דלא תחמוד ילא
 תחמוד לאינשי ^א בלא דמי משמע להו
 ואלא

מקצת. לכשנגדו ישב ויטול דהויא נמי תקנתא דמן המורה
ועליו לשלם הוא ישבע ויפטר מן המשלומין ואין נשבע ויטול מן
המורה ואותן המונין בשבועות (דף מד:) תקנת חכמים לא ולשבועה
לאורייתא עבד רבנן תקנתא דרבן תקנתא לתקנתא הן עבדיין:
ומיפוק ליה דהוה ליה רועה. אדלכא
קא מתמה דקשיא ליה^י והא גזלן הוא
ומיפוק ליה דכללא הך גזילה פסול
לשבועה: **דאמר רב יהודה פסם**
רועה. אפילו לא הוהד עליו
שגזל: **פסול.** לעדות דסתמיה גזלן
הוא שמרעה בהמותיו בשדות של
אחרים: **ידידי.** רועה דהמות שלו
פסול דבשכיל הנאמרו רועה דהמות
שדות אחרות אבל רועה דהמות
העיר בשכר בשכיל הנאת אחרים
אינו חוטא להרעות עד שיגיע למרעה
המופקר ככל: **דאי לא סימא הכי.**
ללא אמרינן על רועה דהמות דעלמא
שהוא גזלן אפן חיותא לרועה היכי
מסרינן: **על דאזים ליה משפטא או**
על דאזים ליה משפטא. המאכל
ולטול חזיה כרץ הוא ליבע שיש
לו דה חזיה או ליבע שאין לו דה
פחות מחזיה שמא אין לו דה כלום
וכי משפטא שאין לו דה פחות מחזיה
באמת הוא נשבע שהרי אין לו כלום
דבשלמא אם היה לו דה שליש או
רביע והוא נשבע שאין לו דה פחות
מחזיה נשבע בשקר שהרי יש לו דה
שליש שהוא פחות מחזיה ואין לו דה
חזיה אבל כשאין לו דה כלום נשבע
הוא באמת: **שבועה שיש לי דה.**

וחס מחמרו שמה שליש חו רבי
 שבעה שאין לי חלק בה פחות מחמיה:
מי יפנין ליה כולה. הרי חבירו
 תופס בה ואם יפנינוהו על כולה
 הרי לנו לז"ל מאחר שכולה שלי
 והם אמרו יחלקו: **מרע ליה**
ליצוריה. דלמר ברישא כולה שלי
 והשתא אמר בהדיא חמיה שלי:
דלמר כולה שלי. תירוצא הוא:
 ולדבריהם. שאין אתם מאממיים לי
 בכולה שבעה שיש לי בה ואין לי בה
 פחות מחמיה: **ונימא מגו דחשיד**
אממונא חשיד כו'. דלרבי יוחנן
 פריך דלמר דשדוהו רבנן שמה ילך
 ותוקף כולתיו של חבירו ואומר של
 הוא אס חשוד הוא בכך חשוד הוא
 נמי ליבעב: **לא אמרינן כו'.** דחמיר
 הוא לאינשי אסור שבעה מאסור
 גזילה: **אשתמוטי משתמיט ליה.**
 ולא חשיד אממונא: **כדרכה.** דלמר
 לעיל פפני מה אמרה תורה כו':
סדע. גזולין חשדינן ליה אורי
 באשתמוטי שעלמא: **דלמר רב אידי**
בר אבין כופר במלוה. שכלא עדים
 והחזיקוהו בכפרן שהעידוהו שהוא
 חייב לו: **כשר לעדות.** אלמא לאו
 דעתיה למגוליה דינמא אל תשת עד
 נא הרי לא ניתן להוצאה ובעין הוא ואם אבד יטעון שאבד ויפטר:
 רב בפקדון הוא וליכא למימר משתמיט: **חשיד נמי אשבעה ידיה.**
 ויעה איכא למימר דלא חשיד אממונא אלא שמה פשע בשמירתה
 ויהי הא דאזי כופר בפקדון הוא ומשקר והיכי משבעין ליה עלה:
 ו' **אי הכי.** בפקדון איכא למימר משתמיט: **דנחשנא.** אחפש
 כהונא. לקמן בהמפקד גבי שילס ולא רעה ליבעב אמר רב הונא
 ויו נתן בה: **הפס.** לא חשיד אממונא דמורי הימירא למימר דמי
 ה' לי חשוד על לא תגזול נימא מינו דחשיד עליה חשיד אשבעמא:
 ואלא

מסורת הש"ס

א. מו. () שְׁבוּעוֹת מֵאָה. ()
 א. כה. () מִסְתַּדְרִין ()
 א. () יְקִידוֹשֵׁין סָג. שְׁבוּעוֹת
 א. ב. עֲרִשְׁיָן כַּהֲנִי () לְעֵיל ג.
 א. () לְעֵיל ב. וְשִׁמְרָן () לְעֵיל
 א. ב. כָּק קֹה. שְׁבוּעוֹת מ. ()
 א. () לְקַמֵּן לֹחַ. בָּק קוֹה.
 א. () לְקַמֵּן לֹדִי. () ע.
 א. וּסְפוֹת שְׁבוּעוֹת כֹּה. ד"ה
 א. עִקְרָא () () בָּא () () ד
 א. () שְׁמוֹת כַּהֲנִי () ע"א
 א. ד"ה שְׁכֵנְדוֹר.

ורח אור

תורה אור השלם
לא תקלל חרש ולפני
יור לא תתן מבשל
ראת מאלהיך אני יי
ויקרא יט יד
לא תחמוד בית רעך
א תחמוד אשת רעך
עבדו ואמתו ושוורו
חמורו וכל אשר לרעך:
שמות כ יג

הגהות ד

אכל תרתי מינייהו אמאי
פסול:

מוסף

[illegible]